

Nr 72.

Ankom till riksdagens kansli den 10 april 1934 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om efterskänkande av Svenska kvarnföreningens skuld till aktiebolaget Kreditkassan av år 1922.

(4:e avd.)

I en inom första kammaren väckt motion, nr 238, hava herrar *A. Löfvander* och *J. A. Larsson* hemställt, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådana åtgärder i samband med avvecklingen av Svenska Lantmännens kvarnförening, att aktiebolaget Kreditkassan av år 1922 måtte få anses gottgjord för sina fordringar genom befintliga tillgångar, utan att ytterligare ansvar utkräves av föreningsmedlemmarna.

I fråga om de skäl, motionärerna anfört till stöd för sin framställning, hänvisas till motionen.

Svenska lantmännens kvarnförening bildades på initiativ av Svenska lantmännens riksförbund den 24 september 1917. Föreningens huvudsakliga uppgift har varit att efter förvärv av aktierna i aktiebolaget Malmö stora valskvarn driva kvarnrörelse därstädes. Kvarnaffären, som ursprungligen finansierades — förutom genom medlemmarnas insatskapital — genom lån från Svenska lantmännens bank, har varit ett synnerligen förlustbringande företag och krävt stora ekonomiska uppoffringar ej endast av föreningsmedlemmarna utan även av staten.

Utskottet.

Sedan nu föreningen försatts i konkurs, inträder för de kvarstående föreningsmedlemmarna en stadgeenlig skyldighet att utöver tidigare fullgjorda insatsbetalningar svara för skulderna med ytterligare 25 kronor för varje insats. Ifrågavarande konkursansvar beräknas sammanlagt uppgå till cirka 1,900,000 kronor eller i medeltal 670 kronor per var och en av de kvarstående 2,846 medlemmarna.

I den väckta motionen yrkas nu att Kreditkassan (d. v. s. aktiebolaget Dur) skulle såsom fordringsägare i konkursen för sin del avstå från att utkräva detta ansvar. För egen del vill utskottet erinra, att staten endast indirekt, och allenast såsom huvudintressent i Kreditkassan, äger inflytande över frågan om konkursansvarets utkrävande. Även om Kreditkassan skulle vidtaga åtgärder till avstående från ytterligare kravs framställande synes för övrigt ej det med motionen avsedda syftet vinnas. Övriga borgenärers fordringar i konkursen uppgå nämligen till sådana belopp, att medlemmarnas fulla inbetalning av konkursinsatserna erfordras även om man räknar med att allenast dessa övriga fordringar behöva gäldas.

Enligt vad som upplysts från konkursförvaltningen anses emellertid möjlighet föreligga att vid utkrävandet av delägarnas konkursansvar taga hänsyn till deras ekonomi.

Under återopandande av vad utskottet sålunda anfört får utskottet hemställa, att förevarande motion I: 238 ej må av riksdagen bifallas.
Stockholm den 10 april 1934.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS ANDERSON.

Närvarande: se under utskottets utlåtande nr 68.